

Tavşanın Gizli Resmi

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşanın Gizli Resmi

Ebru Mina TOMURCUK

Büyük bir meşe ağacının altındaki sıcak bir yuvada, bir kulağında kırmızı kurdeleli fiyonk olan, krem rengi küçük bir tavşan olan Rosie yaşırdı. Üzerinde boya lekeleri olan gök mavisi bir önlük giyer ve her zaman ince bir boya fırçası taşırdı. Rosie dünyada her şeyden çok resim yapmayı severdi. Fırçasını taze bir boya kutusuna batırduğında kocaman kahverengi gözleri parıldardı.

Rosie'nin bir sırrı vardı. Resimleri hareket edebilirdi! Bir kelebek çizdiğinde kanatları çırpınırdı. Bir balık çizdiğinde kuyruğu kıpırdardı. Ama Rosie bu sihri kendine saklardı. Biraz utangaçtı ve hareket eden resimlerini kimseye göstermezdi. Sadece yuvasında sessizce resim yapar, harika sırrına gülümserdi.

Güneşli bir sabah Rosie, dans eden bir kurbağa, zıplayan bir kertenkele ve dönen bir farenin gizli resmini yaptı. Minik şapkalar takmış, balonlar tutuyorlardı. Rosie resim yaptıkça onlar kıpırdanıp kıkırdamaya başladılar. "Ah, ne güzel!" diye fısıldadı Rosie. Eserine hayranlıkla bakmak için geri çekildi, ama sonra şaşırtıcı bir şey oldu. Karakterler parlamaya ve ışıldamaya başladı.

Aniden bir pat ve bir cıyak sesiyle kurbağa, kertenkele ve fare kâğıttan atladılar! Gülerek ve zıplayarak yuvanın kapısından dışarı koştular. "Bekleyin! Geri dönün!" diye bağırdı Rosie, ama çok hızlıydılar. Resmine baktı. Şimdi boş ve sadeydi. Rosie çok üzüldü. Güzel resmi artık tamamlanmamıştı.

Tam o sırada sarı kuş Pip pencereden içeri uçtu. Minik yeşil bir bere takmış, kanadının altında küçük bir fırça taşıyordu. "Neden suratın asık, Rosie?" diye cıvıladı. Rosie boş resmi işaret etti. "Karakterlerim kaçtı," diye burnunu çekti. "Şimdi resmim mahvoldu." Pip başını yana eğdi. "Endişelenme! Birlikte düzeltebiliriz!"

Pip hızla boya kutularına uçtu. "Ben biraz parlak noktalar ekleyeyim!" diye cıvıladı, fırçasını batırarak. Kenarlara hızlı, renkli noktalar çizdi. Rosie biraz gülümsedi. "Bu güzel, Pip." Ama orta kısım hâlâ boştu. "Daha fazla yardıma ihtiyacımız var," dedi Pip. "Arkadaşlarımızı çağıralım!" Yüksek ve neşeli bir cıvıltı çıkardı.

Kısa süre sonra ayı yavrusu Bramble geldi. Rosie'nin iki katı boyundaydı, sıcak kahverengi tüyleri ve kırmızı puantiyeli bir boyun atkısı vardı. Sarı yağmur çizmeleri yürürken vıcık vıcık ses çıkarıyordu. "Yardıma ihtiyacın olduğunu duydum," dedi nazikçe. "Resim yapmakta pek iyi değilim, ama boyaları taşıyabilir ve yüksek yerlere uzanabilirim." Rosie biraz daha mutlu oldu. "Teşekkürler, Bramble," dedi.

Sonra yumuşak bir parıltıyla yıldız perisi Luna süzülerek geldi. Lavanta renginde parlıyor ve arkasında yıldız tozu bırakıyordu. Minik gümüş tacı pırıldıyordu. "Parıltı getirdim!" dedi hayalperest bir sesle. Resmin üzerine yıldız tozu serpti ve resim parlamaya başladı. Rosie'nin gözleri kocaman açıldı. "Çok güzel!" diye soluk aldı. "Şimdi resmi bitirelim!"

Rosie fırçasını aldı. "Kurbağayı yeniden çizeceğim," dedi. Kocaman gülümsemesi olan yeşil bir kurbağa çizdi. Pip benekler için sarı noktalar ekledi. Bramble geniş ve dikkatli fırça darbeleriyle mavi bir gölet çizdi. Luna suyun üzerine yıldız tozu serpti, böylece su pırıldadı. Çalışırken hep birlikte güldüler. "Bu çok eğlenceli!" dedi Bramble, sıçratmamaya çalışarak.

Sonra Rosie kertenkeleyi çizdi. Ona mor bir kuyruk ve turuncu çizgiler verdi. Pip ellerine minik balonlar çizdi. Bramble arkasına saklanması için uzun yeşil bir bitki çizdi. Luna yapraklara bir tutam yıldız tozu ekledi. "Canlı görünüyor!" diye sevindi Pip. Rosie kıkırdadı. "Neredeyse!" dedi. Hepsi harika vakit geçiriyordu.

Sonunda Rosie fareyi çizdi. Ona büyük yuvarlak kulaklar ve pembe bir burun verdi. Pip başına minik bir şapka çizdi. Bramble köşeye büyük sarı bir güneş çizdi. Luna her yere yıldız tozu serpti. Resim renk ve hayat doluydu. "Neredeyse bitti!" dedi Rosie. "Sadece birkaç dokunuş daha!" Hepsı eserlerine gülümsedi.

Onlar resim yaparken büyü bir şey oldu. Kurbağa, kertenkele ve fare pencereden içeri baktılar. Neşeyi hissetmişler ve geri dönmek istemişlerdi. Luna yanlarına süzüldü ve üzerlerine yıldız tozu serpti. "Geri dönün, küçük dostlar," diye fısıldadı. Karakterler resme geri zıplayıp yerlerine yerleştiler. Resim yeniden tamamlanmıştı!

Rosie geri çekilip resmine baktı. Kurbağa, kertenkele ve fare geri dönmüştü ve şimdi daha da mutlu görünüyorlardı. Gölet pırıldıyor, güneş parlıyor ve balonlar süzülüyordu. "Başardık!" diye bağırdı Rosie. "Birlikte!" dedi Pip. Bramble başını salladı. "Bu şimdikiye kadarki en güzel resim!" Luna pırıldadı. Hepsi güzel ve canlı resme gülümsedi.

Rosie'nin kalbinde sıcak bir parıltı hissetti. Karakterleri kaçtığına üzülmüştü, ama arkadaşları resmi bitirmesine yardım etmişti. Ve önemli bir şey öğrenmişti. "Yaratıcılığımı sizinle paylaşmak bana en büyük mutluluğu getiriyor," dedi. "Bana yardım ettiğiniz için teşekkür ederim." Arkadaşları sevinçle bağırdı ve hep birlikte büyük, mutlu bir grup halinde sarıldılar.

O günden sonra Rosie hareket eden resimlerini asla gizli tutmadı. Arkadaşlarını her gün onunla resim yapmaya davet etti. Dans eden kurbağalar, uçan kertenkeleler ve şarkı söyleyen fareler çizdiler. Ve her seferinde güldüler ve birlikte çalıştılar. Rosie'nin yuvası renk, dostluk ve neşeye dolu mutlu bir yer oldu. Ve resimleri her zaman paylaşmanın sihriyle canlandı.

Böylece büyük meşe ağacının altındaki sıcak yuvada, tavşan Rosie arkadaşlarıyla mutlu mutlu resim yaptı. Krem rengi tüyleri, kırmızı fiyongu ve mavi önlüğü her zaman boya lekeleriyle doluydu. Ve resimleri? Hareket ediyor, dans ediyor ve herkese neşe getiriyordu. Çünkü Rosie, arkadaşlarla paylaşılan yaratıcılığın en büyük mutluluk olduğunu öğrenmişti.